

MLADÁ FRONTA DNES

1. Herec, který se nedal přehlédnout

20.01.2024 Mladá fronta Dnes

strana: 11 rubrika: Kraj Moravskoslezský

[Odkaz na originál](#)**Klíčová slova:** divadla; Moravskoslezského; Národního

Norbert Lichý byl jedinečný na jevišti i za mikrofonem.

Herec s citem od Pána Boha, ale i člověk s velkým srdcem. Tak vzpomínají kolegové a přátelé na Norberta Lichého, jednu z nejvýraznějších tváří ostravského Divadla Petra Bezruče a držitele mnoha prestižních cen. Norbert Lichý zemřel ve čtvrtek, jen pár týdnů po svých 59. narozeninách.

"V divadle u Bezručů byl od roku 1987 a byl to právě on, kdo tady propojoval generace minulé a současné. Byl styčným bodem souboru a mentorem mladším," uvedl umělecký šéf Divadla Petra Bezruče Jan Holec.

Aby uctili památku Norberta Lichého, stáhli divadelníci z repertoáru některé hry, ve kterých hrál.

"Zatím je to příliš čerstvé a necháváme si víkend na to, abychom si udělali plán, jak dál. Bohužel, někteří lidé, a s nimi i věci, se prostě nahradit nedají," poznamenal Holec. Jako na kolegu, od kterého se hodně naučil, vzpomíná na Lichého například člen činohry **Národního divadla Moravskoslezského** Vojtěch Johaník. "To, že tady není, je pro mě zatím něco tak imaginárního, že ještě pár dní potrvá, než to vstřebám," přiznal Johaník, který s "Bertíkem", jak přátelé Lichému říkali, odehrál pět sezon. "Byl skvělý parták jak do kabiny, tak na jevišti. Měl pro mě spoustu rad, ale byl takový vyčkávací typ. Občas si počkal, až si pro radu přijdu sám, pak se ale podělil o vše, co věděl."

Naopak Lichému ještě v šumperském divadle, kde v devatenácti letech nastoupil, pomáhal s prvními kroky na jevišti Tomáš Jirman. "Bertík byl tehdy mladým štíhlým motorkářem a nikdo si neuměl představit, jak vyroste. Nejen do své nepřehlédnutelné postavy, ale hlavně umělecky," řekl Jirman.

Jako na mimořádného herce na jevišti, před kamerou, ale i za mikrofonem vzpomíná na Lichého i dramaturgyně České televize Kamila Teslíková, která ho poprvé potkala v televizním archivu. "Vešla jsem a uviděla štíhlého blondatého kluka v uniformě příslušníka veřejné bezpečnosti, což byla role, do které ho obsadili. Vůbec jsem nevěděla, kdo to je a co tu dělá. Když ale promluvil, byl to hlas, který už jsme tehdy znali, tedy Bertíkův. Hlas, se kterým dokázal divy," uvedla Teslíková. "Později pro nás s Jiřím Sedláčkem natočil scénky do seriálu První pomoc, a to tak neuvěřitelně, že se pak vysílaly i v silvestrovském pořadu."

Co se hlasového projevu týče, namluvil Lichý pro ostravské televizní studio nejen postavičky neandrtálců v pořadu Pod pokličkou, ale později, kdy zahájila televize vysílání dětského kanálu, se stal hlasem spousty animovaných postav. "Díky hlasovému talentu byl schopen namluvit prakticky jakýkoliv charakter postavy."

Za jeho jedinečností stojí podle dramaturgyně Českého rozhlasu v Ostravě Evy Lenartové nadání i píle. "Do studia vcházel s pokorou. Každou větu ve scénáři měl přetáhnout ostře oranžovým fixem. Četl se sluchátky na uších, protože se potřeboval slyšet a taky si tím vytvářel svůj malý vesmír, ve kterém se lépe soustředil." Co natočil, to pokaždé doma donekonečna poslouchal, a pokud se mu zdálo, že se něco nepovedlo, žádal o opravu. "Když poté v noci nemohl spát, protože hlava se jen těžko zbavovala prožitých příběhů, občas zatelefonoval nebo poslal SMS. Potřeboval se asi ujistit, že ho v tom nočním tichu někdo slyší a odpoví. My, kteří jsme ho znali, jsme to dělali, protože jsme byli rádi, že si nás vybral," dodala Lenartová.

"U Bezručů byl od roku 1987 a byl to právě on, kdo tady propojoval generace minulé a současné." Jan Holec, umělecký šéf divadla

"To, že tady není, je pro mě něco tak imaginárního, že ještě pár dní potrvá, než to vstřebám." Vojtěch Johaník, herec

Lenka Carbolová redaktorka MF DNES

Herec, který se nedal přehlédnout

Norbert Lichý byl jedinečný na jevišti i za mikrofonem.

Lenka Carbolová
redaktorka
MF DNES



nahradiť nedají," poznamenal Holec.

Jako na kolegu, od kterého se hodně naučil, vzpomíná na Lichého například člen činohry Národního divadla Moravskoslezského Vojtěch Johaník. „To, že tady není, je pro mě zatím něco tak imaginárního, že ještě pár dní potrvá, než to vstřebám,“ přiznal Johaník, který s „Bertíkem“, jak přátelé Lichému říkali, odehrál pět sezon. „Byl skvělý parták jak do kabiny, tak na jevišti. Měl pro mě spoustu rad, ale byl takový vyčkávací typ. Občas si počkal, až si pro radu přijdu sám, pak se ale podělil o vše, co věděl.“

erec s citem od Pána Boha, ale i člověk s velkým srdcem. Tak vzpomínají kolegové a přátelé na Norberta Lichého, jednu z nejvýraznějších tváří ostravského Divadla Petra Bezruče a držitele mnoha prestižních cen. Norbert Lichý zemřel ve čtvrtek, jen pár týdnů po svých 59. narozeninách.

„V divadle u Bezručů byl od roku 1987 a byl to právě on, kdo tady propojoval generace minulé a současné. Byl styčným bodem souboru a mentorem mladším,“ uvedl umělecký šéf Divadla Petra Bezruče Jan Holec.

Naopak Lichému ještě v šumper-ském divadle, kde v devatenácti letech nastoupil, pomáhal s prvními kroky na jevišti Tomáš Jirman. „Bertík byl tehdy mladým štíhlým motorkářem a nikdo si neuměl představit, jak vyroste. Nejen do své nepřehlédnutelné postavy, ale hlavně umělecky,“ řekl Jirman.

Jako na mimořádného herce na jevišti, před kamerou, ale i za mikrofonem vzpomíná na Lichého i dra-

maturně České televize Kamila Teslíková, která ho poprvé potkala v televizním archivu. „Vešla jsem a uviděla štíhlého blondatého kluka v uniformě příslušníka veřejné bezpečnosti, což byla role, do které ho obsadili. Vůbec jsem nevěděla, kdo to je a co tu dělá. Když ale promluvil, byl to hlas, který už jsme tehdy znali, tedy Bertíkův. Hlas, se kterým dokázal divy,“ uvedla Teslíková. „Později pro nás s Jirím Sedláčkem natočil scénky do seriálu První pomoc, a to tak neuvěřitelně, že se pak vysílaly i v silvestrovském pořadu.“

Co se hlasového projevu týče, namluvil Lichý pro ostravské televizní studio nejen postavičky neandrtálců v pořadu Pod pokličkou, ale později, kdy zahájila televize vysílání dětského kanálu, se stal hlasem spousty animovaných postav. „ Díky hlasovému talentu byl scho-

pen namluvit prakticky jakýkoliv charakter postavy.“

Jan Holec, umělecký šéf divadla

„To, že tady není, je pro mě něco tak imaginárního, že ještě pár dní potrvá, než to vstřebám.“

Vojtěch Johaník, herec

pen namluvit prakticky jakýkoliv charakter postavy.“

Za jeho jedinečnosti stojí podle dramaturgyně Českého rozhlasu v Ostravě Evy Lenartové nadání i píle. „Do studia vcházel s pokojem. Každou větu ve scénáři měl přetáhnoutou ostře oranžovým fixem. Četl se sluchátky na uších, protože se potřeboval slyšet a taky si tím vytvářel svůj malý vesmír, ve kterém se lépe soustředil.“ Co natočil, to pokaždé doma donekonečna poslouchal, a pokud se mu zdálo, že se něco nepovedlo, žádal o opravu. „Když poté v noci nemohl spát, protože hlava se jen těžko zbavovala prožitých příběhů, občas zatelefonoval nebo poslal SMS. Potřeboval se asi ujistit, že ho v tom nočním tichu někdo slyší a odpoví. My, kteří jsme ho znali, jsme to dělali, protože jsme byli rádi, že si nás vylíbil,“ dodala Lenartová.

« zpět na začátek